

* * *

Каляндар майго лёсу падзелены
Быў на месяцы спакваля.

Вось у самае чэрава чэрвеня,
Як у студню, зірнула я.

А у студні той кольцы бетонныя
Уцякаюць уніз, уніз...

Глюстэрка маленькае, чорнае —
Незнаёмай дзяўчыны абрыс.

Прыцягненне і холад імгненнасці —
Вось і ўсё, што між намі! О, не!
Мне даводзіць аб нашае крэўнасці
Той ланцуг на замшэлай сцяне.

— Дай напіцца вадзіцы, сястрыца! —
Я спускаю вядзерца ўніз.

Плясь! — і ўсё... Таго сну не пазбыцца.
Незнаёмай дзяўчыны абрыс.